

ARNHEMSCHE COURANT

DINGSDAG 4 JULI.

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal
weeke wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dings-
dag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f. 5
in de drie maanden.

De prijs der Advertentien is, van een
regel f. 1.00, en voor elke regel daarboven 20
centen, behalve 35 centen regelrest, voor elke
plaatsing.

De verkiezingen.

Heden vergaderen de staten der vereenigde pro-
vincien. Eemigen trachten den tijd der zittingen
zoo kort mogelijk te maken, en laten slechts wij-
den daaraan eenige meerdere, hoewel altijd slechts
weinig oogenblikken. Nog is het begrip gering
van de groote rol, tot welke zij door de grondwet
geroepen werden. Ook hier ontbreekt het veelal,
gelijk bij zoo vele onzer instellingen aan den ijver,
de bekwaamheid en genoegzame onafhankelijkheid,
om aan de betrekking al de kracht en ontwikkeling
te geven, voor welke zij vatbaar is. Daardoor is het
mogelijk, dat het algemeen bestuur of gedeputeerde
staten zich in zoo veel gedrongen hebben, wat tot
hunner werkring niet behoort: hetgeen tot lan-
genhoud en vermeerdering van kosten aan-
leiding geeft.

Dies is de oorzaak en onderschijn van heerschen-
ten meestal bij de verkiezingen. Men lette er niet
op, dat moeilijke tijden meer dan gewone in-
spanning van krachten eischen; dat in tijden van
verval en achteruitgang, dat in tijden van ont-
binding alleen buitengewone bekwaamheid, ijver
en moed behouden en redden kunnen. Na al wat
er in de laatste maanden geschied is, na al wat
er gebeek is, zal er toch niet bij niemand twi-
fel bestaan of de tegenwoordige tijden zijn moeilij-
k, bij een te kort van tien trillioen in een jaar
van rust en vrede zal toch wel niemand van voor-
uitgang spreken; onder een bestuur, dat schikt en
plooit, dat transigeert en weifelt, hetwelk zich
zoo in het tegenwoordige verliest, dat het aan de
toekomst schijnt te wanhopen; dat in zich zelf
noch scheppingskracht, noch vastheid bezit; zal
men toch niet gelooven, dat de staat voortdurend
en ongeschonden, zal kunnen blijven voortsinieren?

Zullen de provinciale staten op nieuw toonen
dat zij kunnen niet kennen, aan zijne behoef-
ten niet weten te voldoen? Zullen zij blijven
stimmoren; nu het misschien nog tijd is, nu werk-
zaamheid, juiste keuzen van hunne zijde misschien
nog redden kunnen? Het lidmaatschap der Kamer
zij geene enkele beloftheid, geen bal, dien de
leden van een en hetzelfde collegie elkander toe-
kaatsen. Dit blijk van vertrouwen, het hoogste
dat zij geven kunnen, worde alleen aan mannen
van overtuiging, bekwaamheid, karakter geschen-
ken, van welker krachtvolle hand men nog redding
hopen mag. De groote meerderheid der aftredende
leden zijn mannen, van welke de ondervinding
leert, dat het vaderland niets te wachten heeft.
Moeilijke verblindheid en bekrompenheid van
geest kan hen wederom boven die mannen
doen verkiezen, welke men verwachten mogt, dat
bij ieder op den voorgond zouden moeten staan,
van welke talenten en karakter even zeker red-
ding te wachten, als er geenerlei vrees voor dol-
driftige veranderingen of wispelturigheid van te
vreezen is. In tijden van onrust en verwarring
wordt alle jaloerschheid voor hen, welke men
zich erkennen moet, ter zijde gesteld.
Zullen de staten der provinciën nog langer mee-
nen dat de tijd daartoe nog niet gekomen was?

Bij de verkiezingen heeft zich van oudsher eene
ongelukkige gewoonte van de provinciale staten
meester gemaakt, om leden van de meest
strijdige gezindten en de meest afloopende in-
zigten naar de Kamer te zenden. Zoo lieten de
staten van Utrecht de heeren VAN GELTSTEIN en
VAN DER VELDEN tegelijkertijd in de Kamerzitting
hebben, misschien ten einde een levendig voorbeeld
te geven van het contrast, tusschen liberale, on-
afhankelijke gevoelens en eenen geest van blind
vertrouwen? Zoo zonden die van Zuid-Holland
den heer LUZAC met den heer REPELAER derwaarts.
Zeeland alleen is daaromtrent consequent. Zijne
leden zijn allen altijd zoowat van hetzelfde allooi,
dat zekerlijk niet zeer fijn uitgevallen is.

Zal hetzelfde voorbeeld zich hernieuwen? zullen
dezelfde leden den heer VAN NAGELL en den heer
NEDERMEIJER VAN ROSENTHAL verkiezen? Zullen
dezelfde leden voor den heer LUZAC, den ijverig-
sten bestrijder der ongelukkige maatregelen onzer
ministers en den heer VAN NES, den blinden lof-
redenaar, ook van de meest heillooze plannen van
zijnen vriend ROCHUSSEN, hunne stem uitbrengen.
Een meer dan gewoon ruim geweten is daartoe
zekerlijk noodig.

Op nieuw ontbreekt het niet aan liefhebbers voor
het lidmaatschap der Kamer. Cacerro's leeren de
petitions-consulatus worden weder in praktijk ge-
bragt. Het handendrukken wordt niet gespaard
en nimmer ontvingen de leden zoo vele vurige be-
tuigingen van vriendschap als thans; nimmer wer-
den hun zoo vele beloftheden bewezen. Zij heb-
ben moeite te begrijpen, van waar hun ineens
die onderscheiding te heurt valt. Doch de wezen-
lijk verdienstelijke man bedelt niet om vertrouwen.
Hij wordt gezocht en loopt niet zelf na. De aan-
matiging dier briefschrijvende of rondreizende en
rondwandelende kandidaten onderga het lot, dat
zij verdient. Niet lastig aanzek, niet verwaand
zelfvertrouwen zij eene aanspraak tot benoeming,
maar alleen die hoedanigheden, welke het vader-
land tot wezenlijk voordeel kunnen strekken.

De uitkomst beschame hen, welke aldus zich
zelve meenen te moeten aanbevelen, en voldoe
aan de wenschen, aan den nood der natie.

Buitenlandsche berigten.

TURKIJE.

Van de Turksche grenzen, 19 juni. Men begint thans
te vreezen, dat de vroegere bedreigingen van Rusland
in de Servische kwestie niet zijn gedaan, om eenen be-
paalden persoon tot vorst van Servië te zien benoemen,
maar eeniglijk om deszelfs gezag over dat vorstendom
te doen gelden en door gansch Europa te doen er-
kennen, want thans, nu dit doel bereikt is, laat
Rusland den Servischen overweldiger naar welgevallen
handelen en intrigueren, om definitief tot vorst
verkozen te worden. Men begint wezenlijk te vreezen,
dat niet Milosch, maar de facto regerende Kara Ge-
orgewitsch zal worden gekozen.

ITALIE.

Rome, 30 juni. Gisteren avond omstreeks 10 uren
had in eene der volkrijkste buurten der stad, op de
Piazza Colonna, juist vóór het postgebouw, een voor-
val plaats, hetwelk als eene zeldzaamheid in den te-

genwoordigen tijd mag genoemd worden. Een ter
goeder naam en faam staande Duitsch kunstenaar,
reeds sedert vele jaren met eene Romeinsche vrouw
getrouwd, keerde met zijne vrouw en eenige vrienden
van eene wandeling naar huis terug, toen hij plots-
ling door een man aangehouden werd, die zijne vrouw
met oorvijgen begroette en beweerde, dat zij de zijne
en hem vóór twee jaren ontloopen was. De man stel-
de zich te weer, er ontstond een groote oploop, en de
toegesnelde politie vatte de drie personen. Natuurlijk
konden de beide aangevallenen dadelijk hunne inden-
titeit bewijzen en werden zij alzoo in vrijheid gesteld,
doch bevonden, tot hunne ontsteltenis, dat zij hun
horologie en beurs misten, hetgeen mede bij velen der
omstanders het geval bleek zijn. Onzeker is het, of
dit geheele voorval een door de dieven vooraf beraden
bedrijf zij, dan of de aanvaller in een buitengewo-
nen staat van opgewondenheid, of wezenlijk in eene
dwaling of vergissing verkeerd hebbe. Naar eenigen,
zoude dit laatste het geval en den gevangene werke-
lijk zijne vrouw vóór twee jaren ontloopen zijn, welke
hij in de schemering heeft gemeend te herkennen.
De politie is inmiddels zeer werkzaam om de dieven
op het spoor te komen.

ENGLAND.

Londen, 29 juni. Onze ministeriële bladen toonen
zich zeer verheugd, dat Espartero tot geene onwettige
maatregelen zijne toevlucht neemt, en zijn gezag te
handhaven. Genoemde bladen meenen dat de regent
wel in staat zal zijn al de lasteringen, die thans in
zekere kringen en zekere landen tegen hem worden
ingebragt, te logenstraffen. Zij weiden uit over al
hetgeen hij ten behoeve van zijn vaderland, in en na
den oorlog gedaan heeft; »hij alleen, zegt de Times
in zijnen ijver voor den regent, behalve Washington,
hij is de eenige man, die in zulk eene stelling is ge-
plaatst, die de volksoverheden heeft uitgebreid.»

Dat blad twijfelt niet aan het goede doorzicht van
den regent in het beramen van de tegenwoordige mi-
litaire maatregelen; en het acht het dan ook waarschi-
jelijk, dat Espartero zonder bezwaar tot Barcelona zal
doordringen; ja daarin op nieuw zal binnentrekken,
terwijl de leiders van den opstand tot over de Franche
grenzen zullen wijken. Daarna zou de regent danke-
lijk tegen Valencia oprukken. De Times ontrent
niet dat de opstand in het zuiden belangrijke verde-
ringen gemaakt en zich over al de zeeplaatsen heeft
uitgestrekt; doch, hij meent tevens, dat de plaatsen
ook van zeezijde »door blokkade» kunnen in toom
gehouden worden. Is van dien kant wel eene door
vreemde hulp of middelen ter ontspanning de opstand
gevoed, hij kan er ook wel eens door gestraft wor-
den!

Bovendien in al die plaatsen en bij al de volkste-
wegingen merkte men geenerlei vereenigingsleus of een
gemeenschappelijk doel op. Alleen schijnt men den
persoon van Espartero aan de revolutionaire partij te
willen opofferen of liever door die opoffering de grond-
wettige orde van zaken te willen verstoren. »De
harstogten van de gewesten zijn in de wapenen tegen
de regering van Spanje; maar nimmer (zoo zegt ge-
genoemd blad), hebben wij een oproer gezien, dat zoo
geheel van eenig bepaald karakter of voorwendsel ont-
bloot is. Weinig reden bestaat er dus om eene uit-
barsting te vreezen; en wij vertrouwen, dat de rust
gemakkelijker, dan men zich verbeeld had, zal wor-
den hersteld.»

FRANKRIJK.

Parijs, 30 juni De ernstige gebeurtenissen in Span-
je houden de diplomatie gestadig bezig en geroen aan-

leiding tot gedurige conferentiën tusschen den Engelschen gezant en den heer Guizot, alsmede tusschen dezen laatste en de heeren Toreno en Martinez de la Rosa. Eenige personen, van deze gedurige conferentiën onderrigt, hebben daaruit opgemaakt, dat er sprake was van een huwelijk tusschen den hertog d'Almale en de jonge Spaansche koningin; ofschoon het oogenblik daartoe weinig geschikt schijnen moge, is het echter niet minder waar dat er dikwijls sprake van geweest is, maar daar dit ontwerp, hetwelk men nog niet luid aankondigt, de goedkeuring der vreemde mogendheden behoeft, is gisteren besloten dat, onder voorwendsel van de middelen te zoeken om Spanje uit zijne tegenwoordige gesteldheid te redden, een congres te Aken zou worden geopend, dat de heer Toreno zich zonder officieel karakter derwaarts zou begeven, om aan de vergaderde diplomaten alle gevraagde inlichtingen te kunnen geven, en dat hij door den heer Guizot van zeer nabij gevolgd zoude worden. De heer Martinez de la Rosa zou te Parijs blijven, om de belangen der koningin Christina waar te nemen. Men verzekert dat prins Metternich uitgelokt zou hebben deze vereeniging, welker karakter half-officieel zoude wezen.

Van Marseille wordt berigt, dat den 29sten juni aldaar de hertog d'Almale is aangekomen, en door de bevolking met de levendigste acclamatien is begroet geworden.

De graaf Lehon, voormalig gezant van België bij het Fransche hof, is, zegt men, te Parijs aangekomen, alwaar hij, wegens de zaken van zijnen broeder voor den regent van instructie is gedaagd geworden.

Hij hebben reeds het vertrek van Tonlon naar Barcelona der Stoombooten Castor en Papin gemeld. Een brief uit Toulon, 26 juni, meldt, dat het aldaar zeilree liggende schip le Crocodile insgelijks bevel bekomen heeft, om naar dezelfde destinatie te stevenen.

Volgens een particulier schrijven uit Madrid, van den 25sten juni, heerschte in die hoofdstad eene volmaakte rust, ofschoon de stad een meer somber voorkomen had, dan gewoonlijk. Daar het getal der personen, die, wegens hunne familie- of vriendschapsbetrekkingen met de voornaamste tegenstanders der ayacuchos minder of meer gecompromitteerd zijn, zeer groot in Madrid is, zoo heeft de vrees om eenen gevaarlijken argwaan op te wekken, velen hunner genoopt, de stad te verlaten, of zich in hunne woningen op te sluiten, zonder iemand te ontvangen. Dit is oorzaak, dat Madrid niet deszelfs gewoon aanzigt heeft.

De kommandant der kellebardiers, de heer de Falgout, is op zijne aanvraag ontslagen geworden. Hij heeft gemeend dien post niet verder te kunnen bekleden; hij is de vader van den generaal Zabala, die dezer dagen werkzaam aandeel in den opstand heeft genomen.

De heer Aston schijnt zijn vertrek te hebben uitgesteld, op uitdrukkelijk bevel van zijn hof, hetwelk verlangt dat hij, gedurende de tegenwoordige hachelijke omstandigheden, en tot derzelver beëindiging, op zijnen post blijve. Het bevel, hetwelk deze diplomaat uit Londen ontvangen heeft, schijnt hem zeer te verdrieten.

De regent, die gezegd wordt, in dit oogenblik zich te Albaceta te bevinden, moet, naar men verneemt, zeer tijdende zijn aan het graveel. De junta dezer stad, die zich niet kon verdedigen, heeft zeer voorzigtig haren terugtoeg op Valencia bewerkstelligd, waarna zij door het bataljon van Castellon de la Plana is gekorteerd geworden. Na het vertrek der junta heeft onmiddellijk de stad Albaceta eene deputatie van notabelen naar den regent afgevaardigd, om hem de onderwerping der stad over te brengen, en hem te verzoeken, de stad te sparen.

Wat thans de positie van den regent en het gelukken van zijn plan-de-campagne moeijelijk maakt, is het overgroot aantal der in den opstand betrokken personen.

SPANJE.

Een naschrift in het dagblad »Phare des Pyrenées» van den 25sten Juni jl., behalst de volgende tijdingen uit Catalonië. »Bij eene van den 22sten dezer uit Igualada gedateerde dépêche, heeft Zurbarano de consuls der vreemde mogendheden verzekerd, den 19den juni aan den gouverneur van Montjuich bevel gegeven te hebben tot het beschieten van Barcelona, totdat de stad in den asch gelegd en de bevolking geheel uitgedeld zoude zijn, ingeval hij soms aangevallen mogt worden. De Fransche en Engelsche consuls verkregen op den gouverneur van Montjuich, dat 2 officieren zich tot Zurbarano mogten begeven, om nieuwe

bevelen te ontvangen. Onder den druk van deze zware bedreiging ging Barcelona den 22sten juni des middags gebakt. Van een anderen kant verneemt men, dat de junta van Barcelona de waarschijnlijkheid van een bombardement der bevolking voor oogengehouden zou hebben, waarbij zij tevens verklaarde, dat zij niet toegaven zoude, en dat er aan geen verdrag of schikking te denken was.

Volgens het Parijsche dagblad »La Presse» zou het krijgsplan van Espartero het volgende zijn: »De regent zal niet regstreeks naar Valencia trekken, maar naar Albacete, de hoofdplaats van de dusgenaamde provincie, in het voormalige koninkrijk Murcia, ongeveer 200 kilometers van Valencia. Op dit punt zullen zich met de van Madrid afgemarcheerde troepen, anderen uit Ond-Castilië en de Mancha aangekomene strijdkrachten vereenigen. Men zal uit deze troepen een leger van 12 tot 15,000 man daarstellen, aan wier hoofd Espartero den uitslag der operatiën van van Halen tegen Andalusië afwachten zal. Van Halen zoude den last bekomen hebben, om Grenada te beschieten, en, na onderwerping der opstandelingen, met 10 of 12 bataljons zijne vereeniging met Espartero bewerkstelligen. Middelerwijl zouden Seoane en Zurbarano tegen Catalonië optrekken, of althans den opstand aldaar trachten te sussen, om te verhinderen, dat dezelve zich in Arragon verbreide of Valencia te hulp komt. Wanneer van Halen in het hoofdkwartier des regenten zal zijn aangekomen, zoo zal deze dadelijk op Valencia aanrukken, en, na hetzelfde onderworpen te hebben, met de gezamenlijke strijdkrachten langs den strandkant naar Catalonië voorttrekken, terwijl Seoane en Zurbarano door Lerida daarheen zullen marcheren, bijaldien zij niet alleen, en met bijstand van Montjuich, naar Catalonië mogten kunnen doordringen.

Barcelona, 27 juni. Zurbarano heeft zich te Igualada verschaant; hij heeft aan Castro gevraagd, op Cervera te mogen terugtrekken, hem belevende generlei vijandelijkheid te zullen plegen. Castro heeft geantwoord, dat, indien hij persoonlijk en met zijne divisie zich niet onderwierp, hij zou aangevallen worden, zoodra de van Barcelona vertrokken artillerie zoude zijn aangekomen. — Schier de geheele bevolking van Barcelona is buiten de stad gelagerd, uit vrees voor het bombardement.

Bayonne, 20 juni. Valencia heeft den 25sten zijn pronunciamiento gegeven, de troepen hebben zich aan de beweging aangesloten; de gedeputeerde Obegero is tot president der junta benoemd, en de generaal Amor heeft het kommandement over de troepen en stedelijke militie op zich genomen.

Perpignan, 27 juni. Eergisteren, den 25sten, is Zurbarano van Igualada op Cervera teruggetrokken.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 2 juli. Bij koninklijk besluit van 18 juni jl., is bepaald, dat aan de godsdienstige gezindheden zal worden kennis gegeven van den gezegenden staat, waarin zich hoogstdezelfs beminde behuwd-dochter, de prinses van Oranje, bevindt, met nitnoo diging, om daaraan in derzelver gebeden in-dachtig te zijn, opdat door de gunstige beschikking des Almagtigen een voortdurende welstand en in tijd en wijle eene voorspoedige bevalling van H. K. H. verzekerd worden.

Z. M. heeft, bij besluit, bepaald, dat de verklaringen van erfregt, mitsgaders de acten van volmagt en alle andere bescheiden, welke door de belanghebbenden in sommige gevallen moeten worden overgelegd, ten einde te doen blijken van hunne bevoegdheid tot het ontvangen der schadevergoeding, bepaald bij artikel 18 der wet van 30 mei 1840, tot weder-invoering eener belasting op de runderen, paarden en schapen, ten behoeve van het fonds voor den landbouw vrij zullen zijn van zegel en, daartoe aangeboden wordende, gratis zullen worden geregistreerd.

De algemeene rekenkamer had onlangs van hare zijde, nader aangedrongen op de handhaving van haar vroeger uitgedrukt verlangen, dat alle stukken, het fonds van den landbouw betreffende, door de belanghebbenden zelven moeten worden gekwiteerd, of dat daaraan, door overlegging van behoorlijk geregistreerde volmagten moet worden te gemoet gekomen; dat voorts, indien voor overledenen gteekend wordt, daarbij de bewijzen van erfregt of lastgeving behooren te worden overgelegd; terwijl ten slotte, voor zoo ver een belanghebbende niet kan schrijven en hij, op het betrokken stuk, in plaats zijner handteekening eenig merk stelt, zulks zal moeten plaat hebben ten over-

staan van twee bekende getuigen, die teekenen door hunne behoorlijk gelegaliseerde onderteekening bekrachtigen, dat zulks door hem in hunne tegwoordigheid geschied is.

HH. KK. HH. de erf-groothertog en erf-groothertogin van Saksen-Weimar-Eisenach, zijn gisteren avond van hoogsterzelve reize naar het Loo, alwaar zij eenige dagen doorgebracht hebben, in deze reedertie teruggekeerd.

Men verneemt, dat waarschijnlijk reeds zo spoedig het ontwerp, tot herziening van de wet op de Regterlijke organisatie, aan de Tweede Kamer worden aangeboden.

Naar men verneemt heeft de, onlangs voor het provinciaal gerechtshof van Zuid-Holland, ter zake van vergiftiging, tot de doodstraf veroordeelde J. van Stenis, woensdag jl. aan sommige personen het huis van arrest, en inzonderheid aan den denwaarder bij dat hof, den heer Reijnders, zijne schuld aan de misdaad, weswege hij is veroordeeld, beleden. Dienvolgens heeft zich donderdag morgen eene commissie uit het hof, bestaande uit de heeren graaf van Hogendorp en jhr. Melor, benevens den advocaat-generaal, de heer Pieters, en den griffier, den heer de Vries van Heijst, naar het huis van arrest begeven, om de bekentenis van den veroordeelde op te nemen en te verbaliseren. Uit de verklaringen, door van Stenis afgelegd, moet, onder anderen, gebleken zijn, dat hij bij het beramen en volvoeren van de misdaad, zonder medeplichtige heeft gehandeld, en dat niemand, dan hij, hoegenaamd iets van de zaak geweten heeft; — dat hij niet des morgens tusschen en half 7 ure, maar des avonds te voren, in stilte het rattenkruid op de pastei gestrooid heeft; — dat hij zich niets herinnerde van de plaats, waar hij geweest was, sedert zijne aankomst alhier, totdat hij in het huis van Montjuich was binnengegleden, en dat hij, na zijne arrestatie op het raadhuis, brieven van den apotheker van Spanje getracht heeft te doen worden, ten einde rattenkruid te erlangen en zich zoo van het leven te berooven. Nadat de commissie hare taak had geëindigd, hebben eenige harer leden toespraken tot den veroordeelde gericht, waarin zij hun gevoel van medelijden over den diep gevallen mensch uitdrukten.

Utrecht, 29 juni. Gisteren, den 28sten juni, vierde de heer J. H. baron van Lijnden van Lunenburg het feest zijner vijf-en-twintig-jarige betrekking als curator der Utrechtsche hoogeschool, eene school die zoo zeer bleijende, en die onder de voormalige Utrechtsche regering tot op den rand des verderfs gekonst was. Aan de vijf-en-twintig-jarige verzorging des heren van Lijnden verbinden zich derhalve allerlei aangename herinneringen, voor het land, voor de school, voor de school; herinneringen, die voorzeker door ieder gevoeld en ook niet gemakkelijk zullen vergeten worden. HH. professoren hebben echter verlan dat er ook een zinnelijk gedenkteeken zoude bestaan van al het goede, dat er sedert de wederherstand der academie tot stand kwam, en van door die prachtige zilveren drinkbeker, dien zij den achtentwintigsten van Lijnden, den grootmoedigen schermmer der geleerdheid bij deze plagië feesten vereerd hebben. De heer van Lijnden, daarento had den geheelen senatus amplissimus, de HH. zorgers, de gewone en honoraire hoogleraren, lectoren, verscheiden afgevaardigden der Staten-Generaal, eenige raadsheeren van het hof, de provincie, het stedelijk bestuur en vele mannen van leerdheid en smaak ter maaltijd vereenigd, en ont van alle aanwezigen de bewijzen eener welmeenende en hooggestemde belangstelling, inzonderheid ook zijne Excellentie den baron van der Capellen, zittend curator, alsmede van den heer gouverneur provincie, die beide de schoone edele, vaderlandsvende, en voor den bloei der wetenschap zoo wakkende toespraak des heren van Lijnden, op allezins voortreffelijke, en voor het academische wijs ook bemoedigende wijze wisten te beantwoorden. Nog vele andere toosten vonden insgelijks eenen meenen bijval, want allen vereenigden zich in dankbare hulde aan den man, die in geboorte en in ervaring, in wetenschappelijken zin, in wijsheid, godsvrucht, in nederigheid en deugd door overtroffen en door weinigen geëvenaard worden. De prachtige beker, door HH. professoren, den heer van Lijnden vereerd, en ook uit de der beeldende kunst beschouwd, bijzonder merkwaardig is, is het werk van een onzer stad, den zilversmid van Kempen.

Maastricht, 29 juni. Het provinciaal gerechtshof heeft in zijne zitting van heden uitspraak gedaan in de zaak van *Petronella Habets*, oud 28 jaren, dagbonster, wonende te Kerkrade, beschuldigd van kindermoord of althans van den dood van haar pas geboren kind door onvoorzigtigheid, achteloosheid of gebrek aan voorzorg te hebben veroorzaakt. De beschuldigde aan kindermoord schuldig verklaard zijnde, is verwezen tot de straffe des doods, uit te voeren door middel van de guillotine, op de groote markt te Maastricht. De menigte, welke bij deze uitspraak tegenwoordig was, en die de debatten in deze kapitale zaak met de meeste belangstelling had aangehoord, verliet in diepe stilte de gerechtsaal bij het hooren van dit arrest, waarop men zich zoo weinig vermaakte. De veroordeelde heeft zich onmiddellijk tegen zichzelf in cassatie voorzien.

Eerlang zal voor hetzelfde hof behandeld worden de zaak van eenige ingezetenen der gemeente Heerlen, welke van een aantal diefstallen, alle met verzwaren standigheden gepleegd, worden beschuldigd. Men verzekert, dat de openbare behandeling van dit geval gedurende verscheidene dagen de aandacht van het hof zal bezighouden.

Den 26sten der vorige maand hebben er aan het 9de perceel van den spoorweg tusschen Amsterdam en Arnhem en wel op den Immikhuizerberg onder Renswoude, provincie Utrecht, groote ongeregeligheden onder de arbeiders plaats gevonden. Verleden Zaterdag had zekere zoogenaamde puthans, *Schouten*, te Renswoude woonachtig, zich over de betaling voor zijn gedaan werk, in hevige bewoordingen en dreigementen tegen den aannemer van bovengemeld perceel, uitgelaten; met dat gevolg, dat hij door de lanciers, gestationneerd aan de Klomp, in hechtenis genomen en aan den burgemeester van Ede werd overgeleverd. Laatstgemelde magistraats-persoon ontsloeg den gearresteerde, omdat het feit onder de proceesscheiding had plaats gegrepen. Men kan niet anders zeggen, of de onbegrijpelijkheid van zijn handelen heeft de aandacht van het hof op zich, des maandags morgens werd de kloekmoedige luitenant *Boreel de Maatrigaant*, commanderende het detachement lanciers te Ede, door den aannemer voornoemd om assistentie verzocht, welke die wakkere officier onmiddellijk verleende. Ter plaatse van het oproer gekomen, vond hij aldaar ongeveer 300 arbeiders, gedeeltelijk gewapend met stokken met scherpe punten, en voorafgegaan, als naar gewoonte, door medearbeiders met opgestokene roode vlaggen, hevig dreigementen tegen den aannemer, die inmiddels gevlugt was, uitbrakende en het voor algemunt hebbede tegen de keet van den aannemer, waarin eene som van 16 à 18,000 gulden geborgen was. De luitenant *Boreel*, vergeefs getracht hebbende de oproerlingen tot bedaren te brengen, gebruikte vervolgens strengere maatregelen, met dat gelukkige gevolg, dat, na het arresteren van 9 der hoofdaanleggers, genoegzaam allen uit Renswoude en Veenendaal afkomstig, de oproerlingen uiteengingen en de opstand gestild was. De gearresteerden zijn naar Ede opgebragt en vervolgd door den heer officier van justitie bij de arrondissement van Amersfoort overgeleverd.

Den 27sten. Volgens geruchten schijnt in Overijssel de keus der staten en lid der Staten-Generaal, in plaats van den heer *van den Broek*, zich vooral op den heer *Sloot* tot oldit, president der arrondissement-regtbank te Zwolle, te zullen bepalen. Deze heer schijnt echter zwaarigheid te vinden om het lidmaatschap der Staten-Generaal aan te nemen, dewijl dit hem in de behoorlijke vervulling van zijn betrekking te veel zoude hinderen. Voor dat geval wordt zekere heer controleur van zijn als iemand genoemd, die zich voor het lidmaatschap veel moeite geeft, doch zonder, zoo men zegt, eenigen titel te hebben, die hem voor die betrekking geschikt zoude zijn. Volgens de meest bevoegde beoordeelaars zoude de heer *van Twist*, te Deventer, met het grootste recht in aanmerking komen.

Mengelwerk.

Straf eens glorijgaards.

Zeker schrijver verhaalt, dat *PETER VAN CASILLÉ*, bijgenaamd *de Wrede*, eens zekeren glorijgaard, over wien wegens menigvuldig gepleegden woeker herhaaldelijk bij hem geklaagd was geworden, tot een zeer zware, maar terns doelmattige straf veroordeeld zou hebben. Finna liet, namelijk, den wrek omgeven van al zijn schatten, in den kerker werpen, zonder

hem eenig voedsel of drinken te doen geworden. Natuurlijk, dat de glorijgaard, weldra door een verschrikkelijken honger en dorst gekweld werd, en smeekte, dat men hem voor het minst een stuk brood en een kruik water mogt geven. De gevangenebewaarder antwoordde, dat hij dit konde verkrijgen, doch slechts tegen gereede betaling, terwijl hij tegelijk een ongehooften prijs voor een enkel stuk brood en een dronk waters eischte, dat de wrek sidderend uitriep, zooveel niet voor zulk eene kleinigheid te kunnen geven. Spoedig intusschen leden honger en dorst hunne regten nog dringender gelden, en de gevangene schreeuwde het uit, dat hij den verlangden prijs betalen wilde, dewijl hij anders versmacht zoude. Maar de eipier duwde hem, teregend toe, dat door zijn dralen de eerst billijke prijs nu vermeerderd was geworden, en eischte nu eene veel hogere som. Toen besloot de Harpagus te beproeven, of hij de dringende behoeften van zijn maag niet onderdrukken kon, want liever wilde hij sterven, dan voor zoo eenvoudige levensbenoedigheden een zoo ongewoon prijs geven. Maar zijn krachten waren niet voor den strijd berekend en wanhopig gide hij weldra, dat hij ook deze hogere som betalen zoude. Nu reikte de kerkerbewaarder, tegen dadelijke overgave van den bedongen prijs, den gevangene het verlangde toe, maar in zoo geringe hoeveelheid, dat de behoefte naar meer zich straks daarop met vernieuwd geweld deed gevoelen. Op gelijke wijze werd nu het spel eenige malen herhaald, totdat het vermogen des woekeraars tot het matig kapitaalje versmolten was, dat hij van zijn vader geërfd had. Toen liet de koning hem voor zich komen en zeide: »Gij hebt thans geleerd hoe zwaar het somtijds den arm vallen, moet zich de eerste levensbenoedigheid te verschaffen, en ik hoop, dat gij u de ontvangene les ten nutte zult maken en zij u tot waarschuwing strekken moge, om nimmermeer met uw geld woeker te drijven, of den arme, dien de nood dwingt om uwe hulp te zoeken, op de wreedaardigste wijze te mishandelen. Beloofst gij mij, u van nu af te zullen beteren, zoo zult gij voor heden ontslagen zijn; maakt gij u echter weder aan uwe oude font schuldig, zoo zult gij uw verrijp met het leven boeten.» De woekeraar beloofde beterschap, en hield zoo trouw woord, dat hij bij zijn, eenige jaren daarna gevolgd, overlijden, schier niets aan zijne erven naliet.

(Ween. Tijdschrift.)

Jugezonden stukken.

Hoe het Nederlandsch Nieuwsblad de grondwet floceert.

Het no. 149 van het *Nederlandsch Nieuwsblad* (zaterdag 24 juni H.) wordt, na een voorafgezonden, met grooter letter gedrukt, eenigzins zonderling berigt, geopend met een artikeltje tot opschrift voerende: »Hoe of de *Arnhemse Courant* de grondwet verstaat.» Dat artikeltje vangt aan met de woorden: »Er is eene volmaakte harmonie tusschen de boosaardige gezindheid der *Arnhemse Courant* en hare diepe onkunde.» Zoo bot af, ineens met de deur in 't huis. Zie, zoo een krachtig woord is wel in staat (ook zonder bewijs, en beter zeker zonder bewijs, dan met een bewijs, dat niets bewijst, dan des stellers onvermogen tot bewijs), om den grootsten reus te verbaauwereren, en zoo zoet te maken als een juffers-topsje, dat opzit en pootjes geeft. Ach, zou de *Arnhemse Courant* voor zulk een kampioen niet beven en sidderen! — Jammer maar, dat die aanvang zoo kennelijk iets heeft van schelden, en dat verradert altijd zwakte, — dat is niet fatsoenlijk. Nogthans, wie is er zijner drift altijd meester, *nemo mortaliū omnibus horis sapit*; noemens *quidem dormituvit*. De heere wordt wel eens boos, en — men moge het verandering vinden — sommige lieden het geredd, wanneer zij tegenover partij hun ongelijk gevoelen. Wij mogen dan ook overigens het *Nieuwsblad* zulken aanval van grimmigheid ten goede konden; immers zoo baas, zoo knecht (1).

(1) Was het niet een der patronen van het *Nieuwsblad*, die ook zoo boos, driftig werd in Kamer, en zich in die booze driftigheid zoo iets naar een grofheid gelijkende liet ontvallen tegen een Utrechtsch Lid, die nog zoo apo-dom was van te gevoelen, dat hij iets anders mogt begrijpen, dan een minister. Deze grofheid, zeiden wij, of zoo men dat ook in 't hof niet vindt, toch iets weinig overeenkomstig met den goeden gezelschaps, laat staan, parlementairen taal. De vulgare spraak overgezet, beduidde het: dacht ons, zooveel als: wat wondt gij meepraten, gij weet er tiks van! To den anderen dag, ja, hakte men met de broodjes: men had het zoo niet gemeend, enz., alle zeer natuurlijk.

Doch, laten wij niet afdwalen. De humane qualificatie van »boosaardig» en »onkundig» konden wij, zoo wij ook ons tot schelden wilden vernederen, wellicht met meer recht teruggeven. De restrictie daargelaten, kent men der *Arnhemse Courant* harmonie (overeenstemming, gelijkheid) toe: wij nemen het compliment, zoo als aldaar is, niet aan; onder meerdere redenen ook daarom, dat wij het niet kunnen teruggeven, want harmonie, stelsel, in eenig opzigt bestaat er bij het *Nederlandsch Nieuwsblad* niet, en het kan ook niet; want, al weder, zoo baas zoo knecht; waar de bazen stelselloos zijn, kunnen ook de knechts niet wel een stelsel hebben. Nu — het betoog (?) van het in den titel gezegde zal men leveren. Hoor, luister scherp, zeer scherp!

»In haar no. van 20 juni, doet de *Arnhemse Courant* een ingekonden stuk mede, waarbij geklaagd wordt over het, in dienst houden bij ons leger van vreemdelingen en tevens op aangedrongen om, in belang van menig Nederlandsch officier, de vreemde officieren te bedanken.

Aan het einde van dat stuk leest men de navolgende aanmerking van de Redactie der *Arnhemse Courant*.

»Er is een geheel andere reden, om welke de *Arnhemse Courant* gelooft, dat vreemdelingen uit de Nederlandsche dienst ontslagen behoren te worden. Art. 8 der grondwet verbiedt, dat iemand, die noch door wetduiding, noch door naturalisatie daarvoor gehouden wordt, eenige bediening bekleede. Vreemdelingen, dus, die eene bediening, hetzij burgerlijke, hetzij militaire, in dit land bekleeden, doen dit in strijd met de grondwet. Ondertusschen is dit getal legio, en een nieuw bewijs, hoe getrouw men bij ons de grondwet opvolgt. Wij keuren de bepaling der grondwet af en zien ons land omgarnen van de kwaamheden van vreemden berodfd; die grondwet bestaat, willen wij haar geëerbiedigd zien, en in dat geval behooren alle vreemdelingen, welke bij ons eenige bediening bekleeden, uit de dienst van dit land verwijderd te worden.»

— Heeft men wel scherp geluistard? Men luistere nu nog scherper!

De aangehaalde aanmerking der *Arnhemse Courant* levert, volgens het *Nieuwsblad*, het grootst mogelijk te geven blijk der diepste onkunde. Want, zegt het *Nieuwsblad*: »Art. 8 der grondwet houdt volstrekt geen verbod in, dat vreemdelingen eenige bediening in Nederland bekleeden.» Eilieve, wacht wat! Is dit dan zoo klaar als kristal? Wij zijn wat hard van begrip, en slecht geleerd, ook; hoe wondig het laatste ook geacht moge worden. Wij blijven nog bij onze meening. Wij willen echter wel leeren en op redelijke, grondige wijze, overtuigd worden. Beter dan gij, gewoonlijk. Daarom, heb de goedheid, die uwe uitspraak, *se tripodae*, eens wat toelichten, wat te staven; »Dat heeft niet: ik, *Nieuwsblad*, ben onfeilbaar, en heb de autoriteit om te vorderen, dat gij gehoorzaam, kinderlijk zult gelooften. Gij behoeft niet te begrijpen; gij moet niet begrijpen — en dus zult gij bewijzen. Ik zeg u, met *L'ABBÉ LACORDE*: »Donnez votre adhésion d'abord, la conviction vous viendra ensuite comme récompense.» *Franz Carl*, maar het wil er maar niet in. O, die harde herten! Wat zal het hun zwaar te verantwoorden vallen!

Evenwel, het *Nieuwsblad* wil wel genadiglijk, landsvaderlijk, een beetje afdalen, schoon zijn geleerd bewijs (11) anders overgenoege ware. Het zegt: »er is meer,» en wijst ons op art. 204, als of wij dat ook niet kenden. Daar, sla de grondwet, maar en; daar staat het woord, *vreemdelingen*, letterlijk nage-drukt. De koning zegt, dat er ten allen tijde eene toereikende zee- en landmagt onderhouden worden, aangeworven uit vrijwilligers, hetzij inboorlingen of vreemdelingen.

Ach ja!, bijna hadt gij ons overrompeld, maar zie daar al weer onze nageloorige twijfelacht, die uw bekeeringswerk komt te schande maken. Die woorden *aangeworven* en *vrijwilligers*, die er ook staan (al drukt gij ze niet klein kapitaal, zoals het a dienende) en het verband, dat doet ons denken, dat hier

Maar, de vos verliest wel zijne haren, niet zijne kuren; later rekent men het der Kamer en corps, dat is, der meerderheid, als eene wat groote gunst toe, en zegt haar dit onbeschaamd in het aangezicht, dat men haar geene verwijten zal doen, dat men die stoute, weerspannige kinderen niet vaderlijk zou bekorren, laat staan, naar verdienste, vaderlijk; *Kastijden*; waartoe ook? *Affaire faite, point de retour.*

gedoeld wordt op de *manschappen*, en niet op de officieren, waarvan in de kwestie sprake is. Het komt ons voor, dat het *Nieuwsblad* niet zoo voortdurend wets-artikelen moest aanvoeren; maar wel eerst den een of anderen rechtsgeleerde over dezelve ware meening mogt raadplegen. — En wij meenen hier aanleiding gekregen te hebben tot de vraag, altijd slechts bescheiden vraag: »Waar de organen der bestuursmannen zoo de grondwet doctoren, expliceren en interpreteren, is het wel wonder, dat wij zoo grondwettig bestuurd worden?»

Over het slot van het artikelje willen wij nu niet spreken: het had ook wel anders gestileerd mogen worden.

Ministeriële voorzichtigheid.

De ongelukkige tijd is daar, dat de Nederlandsche natie, zonder aan het bezit te zijn van groote doorgaande en algemeene welvaart, gebukt gaat onder lasten en bezwaren, die zeer drukkend zijn; de tijd is aanstaande, dat die bezwaren tot behoud van het vaderland nog aanmerkelijk zullen moeten worden vergroot, en welke stemming en geest alsdan zal bestaan, is gemakkelijk te berekenen. Bij dezen allertreurigsten toestand is het eene gelukkige omstandigheid, dat het bestuur van den staat zich eentigermate met grond beroepen kan op een ongelukkigen samenloop van omstandigheden en op oorzaken kan wijzen, die grotendeels buiten hetzelfde zijn ontstaan, en van buiten aangekomen, voor het behoud van den algemeenen vrede van Europa gunstig, doch op onzen staat zoo verderfelijk hebben gewerkt, dat er niet veel voorbeelden van bestaan.

Wat was bij dezen stand van zaken van een voorzichtig en doorziend bestuur te verwachten? Dit ten minste, dat het de boven bedoelde gronden van ontschuldiging zoo veel mogelijk ongeschonden bewaarde, en daarvan zoo veel doenlijk gebruik maakte, om gelatenheid, bedaardheid en onderwerping bij de natie te doen blijven bestaan. Doet men dit? Het schijnt ons toe het geval niet te zijn! Het schijnt, dat men niet schroomt, om voor belangrijke gedeelten des vaderlands nieuwe gronden tot algemeene misnoegdheid te doen ontstaan. Op een zeer haastig oogenblik, op een oogenblik, dat men op het punt staat om ontzettend groote offers van de burgers te gaan vragen, op het punt, dat men zooveel fluisende ambtenaren in hunne inkomsten zal inkorten of wegzenden, en al deze individuen, zoo gewone burgers, als ambtenaren in eene stemming van hooge onvergenoegdheid zal moeten brengen, gaat men te gelijk het levensbeginsel van verschillende provinciën aantasten en een aantal geconstitueerde ligchamen ont-rusten en in beweging brengen, niet inziende (vreed- genoege) dat men zoo de misnoegdheid ophoopt, vermenigt en tot vaste punten brengt niet alleen, maar dat men het individueel belang, de individuele grieven grond geeft en uitlokt, om zich te verplaatsen op het terrein van, zoo niet hooger, dan ten minste van provinciaal en plaatselijk belang en dat juist hiervan de gevolgen uiterst gevaarlijk kunnen worden. Of begrijpt men niet, dat er ook provinciale staten en stedelijke raden bestaan, die verplicht zijn, als zoodanig, hunne rechten of belangen te verdedigen, dat misschien ook de Hooge Raad over verkorting van de onafhankelijkheid der regtelijke magt zal klagen? Die onafhankelijkheid toch, eens door de wet tot aanvulling van de grondwet daargesteld zijnde, schijnt boven de gewone wetgeving verheven te zijn en alleen bereikbaar te wezen bij de constituerende magt der grondwetswijziging. Maar wat wordt hier bedoeld? Het voorstel van den minister van justitie om de provinciale hoven tot vijf te brengen!

Reeds sedert eenigen tijd werd hiervan gesproken, doch men zeide elkander: het is onmogelijk, en geloofde het niet; dan nu blijkt het, dat de zaak toch waar is, want het *Nieuwsblad*, het blad van den minister van justitie zelf, naar men zegt, verdedigt het plan, en noemt hetzelfde grondwettig en nuttig en noodig ter zake van bezuiniging.

Het zoude grondwettig zijn. Wij, voor ons, kunnen het niet begrijpen. Die de Nederlandsche taal verstaat, kan niet anders dan met den hoogleeraar *Thombeck* in artikel 180 der grondwet aangewezen vinden een regel, die uitzondering toelaat, en het gezond verstand zal niet gedoogen de uitzondering boven den regel te verheffen. Het zou wel degelijk verwringen van de wet worden. Maar de Fransche tekst? Wij meenden, dat het oppergezag van den Hollandschen tekst was uitgemaakt, en dat men, na hetgeen daar-

over in de vergadering van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, in de maand januari 11, bij gelegenheid van de beraadslagingen over het tractaat met België gezegd is, door de heeren *KUZAC* en *VAN RAP-PAN*, daarop niet weder zou terug komen. Maar hoe dit zij, tegen dien Franschen tekst stellen wij over de redactie van artikel 109 der grondwet van het jaar 1814, en hetgeen eenmaal in de openlijke vergadering van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, ter verdediging van de aangenomene opvatting van artikel 180 der grondwet is gezegd door Z. Exc. den oud-minister van justitie *VAN MAANEN*. Een man, die de grondwet zelf mede heeft bewerkt, en die met anderen in het verslag der commissie, tot herziening der grondwet van 1814 van 13 juli 1815 zeide: »De gronden, tot opbouw der regterlijke verordeningen in de eerste grondwet gelegd, waren grotendeels overeenkomstig met de oude Holland-sche instellingen, en weken niet wezenlijk van die der Belgische provinciën af. Wij hebben dezelve behouden.» En vraagt men nu naar den wil en den geest van de makers der grondwet van 1814, die ten dezen bij die van 1815 niet is veranderd, zoo als de commissie zegt, dan was dezelve ontwijfelbaar om de provinciën en landschappen te herstellen in hunne in strafzaken zelfstandige oude rechtspraak. Eene zaak, welke, zoo eenige andere, een levensbeginsel bevat, een recht, waarmede het provinciaal bestaan, als zoodanig, zoo niet oogenblikkelijk, dan toch op den duur staat of valt. Hetgeen wij bedoelen, wordt ook bevestigd door art. 110 der grondwet van 1814, hetwelk reeds criminele rechtbanken voorschrijft daar, waar, bij uitzondering, geen hof mocht worden bevestigd.

Wij beweren dan, dat het voorstel ongrondwettig is, maar toegegeven, dat dit niet zoo duidelijk is, als wij ons voorstellen, onzeker en twijfelachtig is het stellig, en dan vragen wij, of het niet rechtstreeks strijdt met eene gezonde staatkunde, of het niet eene verregaande onvoorzichtigheid is, thans en bij de tegenwoordige gesteldheid des Vaderlands dat vroeger zoo zeer betwiste en hoogst teedere punt aan te roeren en zooveel provinciaal en plaatselijk belang in het spel te brengen. En waarom geschiedt dit? Het antwoord, dat op deze vraag kan en moet worden gegeven, zullen wij vooreerst schuldig blijven, om van onze zijde geene verbittering uit te lokken. Het geschiedt om bezuiniging, en deze wordt door den nood des vaderlands gebiedend voorgeschreven, zegt men. Het laatste stemmen wij toe, maar het eerste ontkenen wij. Het voorstel kan niet leiden tot belangrijke bezuiniging, vermits in iedere provincie, waar geen hof is, eene criminele rechtbank moet zijn, en wie hiervan overtuigd wil wezen, leze de zeer kleine, maar zaakrijke brochure, welke in deze dagen uitgegeven is te Groningen, onder den titel van: *Let's over bezuiniging in het regtswezen van het vaderland.*

Laat de grondwet aan den gewonen wetgever geheel vrij spel, zoo als men beweert, en is bezuiniging werkelijk het oprechte doel, waarom dan niet slechts een hof en de noodige criminele rechtbanken? waarom niet eenen anderen weg ter bezuiniging van het regtswezen ingeslagen? Er zijn er te vinden en voorgesteld, die miader zwaarigheid opleveren.

Men moet bezuinigen, men doe het zooveel mogelijk, maar met voorzichtigheid, men eerbiedige de grondwet en regten daarmede in naauw verband staande, men bevordere gelatenheid en rust, men trefte geene afzonderlijke gedeelten des rijks boven andere, waardoor de ramp ophoudt algemeen te zijn, en jage ten minste bij twijfelachtige grondwettigheid, geene geconstitueerde autoriteiten in het harnas. Men vermijde zelfs den schijn van ongrondwettigheid.

Doch wij hebben een vermogend gezag voor ons, dat van den hoogleeraar *Thombeck*. In eene recensie van de brochure van den graaf *VAN RECHTEREN*, over de vereenvoudiging van de huishouding van staat, in de *Gids* jaargang 7 no. 6. bladzijde. 330 zegt hij: »Hoe noodig of nuttig het voorgestelde zij, de ver- tegenwoordiging zal, zoodra de bron, het belastbaar vermogen, afneemt, beperken wat niet uit kracht neener burgerlijke rechtsverbintenis of der grondwet, wordt gevorderd. Buiten deze twee gevallen komt tegen de overtniging, dat eene nitgave te zwaar is, »geen betoog van hare onmisbaarheid meer te pas.»

Bij het eerste ruchtbaar worden van het voorstel des ministers voegde men ook, dat men op deszelfs aanneming bij overstemming van de begunstigde provinciën rekende. Dit moet een sprookje zijn, of men beleedigt op eene verregaande wijze de naauwgezetheid der leden van de volksvertegenwoordiging. Men

denke aan den eed, dien zij afleggen, en daarenboven zouden de begunstigde provinciën het hun toegedacht voordeel ook niet gratis verkrijgen; hoewel raadsheeren toch zouden dadelijk ruimte moeten maken voor leden uit de bijgevoegde provinciën, en hoezeer zoude het grondwettig recht der provinciale staten, om tot de benoeming der leden van de hoven mede te werken, ingekort worden? De Friezen, bij voorbeeld, zouden van de negen voordragten slechts drie, of ten hoogste vier kunnen overhouden.

De boven aangehaalde, te Groningen uitgegevene brochure voerde tot motto het zeer onlangs gebezigd woord van Z. Exc. den minister van binnenlandsche zaken: »Tenzij men onderaden het snoeiemes gebruiken en den staat in deszelfs levensbeginselen aantasten wil.» Ditzelfde zeggen diene tot slot van dit ons artikel, en wij zijn in gemoede overtuigd, dat de onpartijdige vaderlandsliefde dit ons geschrijf niet zal toeschrijven aan lust om tegen te werken, maar dat wij het levensbeginsel van meer dan een provincie trachten te doen behouden blijven, dat wij waarschuwen tegen het begin van het einde, hetwelk met rassche scheden zal naderen, wanneer men slaagt om een grondwettigen regel beneden de uitzondering te stellen, en vooral, wanneer eenige provinciën hare afzonderlijke criminele judicaturen zullen verloren hebben, en daardoor reeds ten deele zullen zijn ingelijfd.

Advertentiën.

Departement van Financiën.
VERPACHTING.

DE AGENT VAN HET DOMEIN TE ZUTPHEN verpachten:
Op Vrijdag den 21sten Julij 1843, des voormiddags ten 9 ure, ten huize der Weduwe *MARTENS*, te *Borculo*:
1o. De *KANNUNNEKE TIEND*, te *Oudenkeppel*.
2o. De *TIEND* van de *Boshuarne*, onder *Laren*.
3o. De *GARVE* van het *Erve Kottelenburg*, onder *Laren*.
4o. De *GARVE* van de *Rosenkamp*, onder *Nede*.
5o. De *KOORNUITGANGEN*, onder *Zochem* en *Laren*.
6o. *IDEM* onder *Nede*, *Eibergen* en *Gelselaar*, behorende tot de *Borculosche Koorn- en Zaktiend*.
7o. *IDEM* onder *Nede* en *Gelselaar*, behorende tot het *Miskoorn* te *Nede*.
Op Zaterdag den 22sten Julij 1843, des voormiddags ten 9 ure, ten huize van *VAN EERDEN*, te *Aalten*:
1o. De 3de *GARVE* van het *Erve Laar*, onder *Varseveld*.
2o. *IDEM* van het *Loo* of *Arendsgoed*, onder *Aalten*.
3o. *IDEM* van het *Neerhof*, onder *Aalten*.
4o. *IDEM* van het *Nonhof*, onder *Aalten*.
5o. *IDEM* van het *Tjeenk*, onder *Winterswijk*.
6o. *IDEM* van het *Colenberg*, onder *Winterswijk*.
En op Maandag den 24sten Julij 1843, des namiddags ten 3 ure, ten huize van *L. SWARTJES*, te *Zutphen*:
De *KOORNUITGANGEN* onder *Warnsveld*, *Gorsel*, *Ruurlo*, *Hengelo*, *Hummelo*, *Steenliden* en *Zelhem*; het *MISKOORN* onder *Vorden*, en de *SCHEPEL-TIEND* in *Halle* onder *Zelhem*; en eindelijk het *RIET* en andere *WATERPLANTEN* groeiende in de Grachten der Vestingwerken te *Zutphen*.

Waarvan de conditiën en voorwaarden ter visie liggen zoo ter Secretarissen der voormelde Plaatselijke Besturen, als ten Kantore van den ondergeteekenden Agent.
De Agent voornemd,
J. VAN LAMSWIJERD

Ten overstaan van den Notaris *GODEFRÖY*, zal, op den 6den Julij 1843, des morgens om 10 ure, in de *Oude Zwaag*, te *Renkum*, publiek bij toeslag, en zonder beraad, worden verkocht:
Een *HUIS* en *ERVE*, met aangelegen *STAL*, *SCHUUR* en *TUINGROND*, aan elkander staande gelegen te *Renkum*, aan den Straatweg tusschen *Wageningen* en *Arnhem*, de *Oude Zwaag* genaamd, waarin thans *Herberg* en *Kruideniers-Aankoop* wordt uitgeoefend. — Ingezet op 1000.
Hetzelve kan dagelijks worden bezigtigd en nader onderrigt te bekomen bij genoemden Notaris, te *Arnhem*.

+++ Een *CANDIDAAT* of *ASPIRANT* van *TARIS*, eenige jaren in het vak werkzaam geweest, verlangende op billijke voorwaarden op een Kantoor geplaatst te worden, kan daartoe, hoe eer zoo beter, met vrachtrijde brief onder de Letter *H.* bij den Uitgever dezer Courant adresseren.

Beursbericht.

Effecten-sociëteit, ten half 5 ure, Zondag, 2 juli.
Integralen 53 1/2; Handelsmaatschappij 133 doins 17 1/2; Onbep. Dito 16 3/4.
Hollandsche fondsen prijshondend; Spaansche bij ver op de lagere notering van Antwerpen; zeer weinig affaire.
Te *Arnhem*, bij *C. A. THIEME*, Boekdrukker.